

Fortély

Megkezdődött kis hazánk népességének összeírása. A kérdező biztosok igyekeznek minél előbb végezni munkájukkal, hiszen február 21-éig be kell fejezni a népszámlálást az országban. Összesen mintegy négymillió lakásba kell bekopogtatni, vagy becsöngetni, ami nem kis feladat, igénybe is veszi az összeírókat.

Úgy tűnik azonban már a kezdet kezdetén vannak „segítőik”. Önként, bérmentve, valamilyen papirost lohogtatva keresik fel – zömmel az idősebb háztartásokat –, mondván, hogy „mi vagyunk a hivatal”... Azután: vagy sikerül az akció, vagy nem sikerül. Ha a háziak figyelmét rövid időre el tudják terelni, s valamit „meglovasítani”, nyert az ügy. A szegény honpolgár pedig nagyot néz majd, amikor megérkezik az igazi összeíró. Lehet, hogy őt már be sem engedi...

Ennek kapcsán jutott eszembe, hogy a népszámlálás nem új keletű dolog a glóbuszon. A Bibliából tudjuk, hogy Mózes anno két alkalommal is tartott népszámlálást, ami hosszú ideig tartott, mert Lévi törzsét Istentől való kiválasztottsága miatt – nem lehetett együtt számba venni a többi törzsszel. Az ókori Keleten más népek körében is tartottak összeírást, igaz, leggyakrabban csak a férfiakat vették számba. Volt olyan törvény is, amely szerint mindenkinek azt a települést kellett felkeresnie, ahol született. Ezt Jézus szülei – József és Mária – esete is példázza, hiszen a Megváltó születése előtt ők is a népszámlálásra igyekeztek.

Nos, e kis történelmi kitérőt azért iktattam be, mert megpróbáltam a XXI. század szélhámosait „behelyettesíteni” az akkori időkbe, az ottani környezetbe. Lehet, hogy akkor is voltak olyan cselszövők, akik ezt meg tudták csinálni, ám, nem volt sok értelme. Hogy miért nem? Mert, ha mindenki a szülőhelyére zárandokolt összeírtni magát, akkor esetleg az éjjeli táborozáson lehetett ezt-azt elcsenni, a házba be sem tette a lábát a kérdező biztos. Ugyanakkor, ha már beindult a fantáziám: az összeírándók gyalog és számárháton indultak útnak, a lakóhelyükön egyedül maradt a ház. Szabad prédának.

Belezavarodik az ember a fortélyosság eme haszontalan boncolgatásába. Személy szerint azt szeretném, ha ezeket a besurranókat, minél előbb „összeírnák”, oda kerülnének, ahol a helyük van. Vagy lenne. Addig azonban hallgassunk az illetékesek figyelmeztetésére (meg a józan eszünkre): kérjük a kopogtató biztosoktól az őket, munkájuk végzésére feljogosító papirost, meg a személyi igazolványt.

János Ferenc

Bursa Hungarica ösztöndíj

Támogatott pályázók

DM-információ

Január 5-i határidővel kellett beadni a pályázatokat azoknak a felsőoktatási intézményekben járó, illetve most érettségiző fiataloknak, akik az úgynevezett Bursa Hungarica ösztöndíjra pályáztak. Összesen 192 pályázat érkezett a határidőig. Ebből 135 az úgynevezett A-típusú, (a jelenleg felsőoktatási tanulmányokat folytató pályázók számára) s 57 a B-típusú (akik a 2001. év szeptemberétől kívánnak beiratkozni valamelyik felsőoktatási intézménybe).

Az A-típusú pályázat nyertesei: Andó Andrienn, Bakos Gábor, Balassa Bernadett Gabriella, Banga Zsuzsanna, Bata Krisztina, Becsei Szabolcs, Börcsök Beatrix, Budavári Gergely, Csizmadia János, Czene Martin, Czutor Anett Henriett, Dobor Miklós, Erdélyi Tünde, Fodor Gabriella, Forgács Péter, Gémes Zsolt Kornél, Goda Gabriella, Halász István, Hankóczy Nikolett, Hargitai Norbert Lajos, Héger Péter Levente, Hevesi Brigitta Ágnes, Huszár Helga, Johácziné Fogarasi Napsugár, Joó Imre Attila, Juhász Gyöngyvér, Kelemen Gábor, Kiss István Ákos, Kiss Olivér, Kocsis Gabriella, Kopasz Szilvia,

Lászó Mónika, Lázár Attila, Lázár Zsófia, Makra Zsuzsanna, Markó Anna Mária, Márta Attila, Mezey Győző, Mikló László, Nagy Ágnes, Nagy Petra Éva, Oláh Krisztina Zsuzsanna, Ordas Anita Katalin, Pál Csaba, Papp Éva, Papp Zoltán, Péter Zsuzsanna, Pethőné Aradi Andrea, Pópity Tímea Klára, Pópity Zsolt, Pozsgai Eszter Eliza, Radnai Hédi Zsuzsanna, Révész Éva, Sajó Zsolt Attila, Solymossy András, Sörös Márta, Szabó Anita, Szabó Szilvia, Szalai Ferenc, Szalai Zsuzsanna, Szepesi Mihály, Szerb Zsuzsa, Szirmainé Szerencsés Katalin, Szócs Gábor, Szőke Virág, Szűts Orsolya, Tanczos István, Temesi Annamária, Tóth Iván, Tóth Kamilla, Török Sean Attila, Török Tamás, Vas Edit, Vass Éva, Vass Szilvia, Verba Ilona, Zsiga Sarolta, Zsótér Bernadett.

A B-típusú pályázat nyertesei: Aslani Adem, Bata László, Biacsi Anna, Bibók Viktória, Börcsök Rita Ildikó, Csipő Gábor Péter, Dobó Krisztina, Gara Anna, Jakus Edina, Jernei Imre, Joó Anikó, Kasziba Lilla, Kliment Krisztina Enikő, Kovács László, Mayer Ivett Éva, Mészáros Tünde, Molnár Zoltán, Rátkay László, Tóth Szilvia, Tóth Valéria, Várhegyi Georgina, Zsirmik Tibor Antal.

Bécsi magyar festő

DM-információ

Kelcs László festőművész a mostani Horvátországhoz tartozó Baranya térségében, Vörösmarton született 1947-ben. Alig 7 éves volt, amikor szüleivel átköltözött a Duna másik oldalára, a délvidéki Apatinba. A vendéglátóiparban dolgozott, majd 1969-ben Bécsbe távozott, s ott él

ma is. Autodidaktaként kezdett festéssel foglalkozni, elsősorban a tájat, a gyermekkori élményekből fakadó témákat látta a vásznain.

Kelcs László most bemutatkozik a szegedieknek is: február 9-én, este 6 órakor a Wagner Udvarban (Klauzál tér 7.) nyílik meg itteni önálló kiállítása.

A Torony alatt

A Délmagyarország melléklete a szegedi önkormányzat megbízásából

Gyálarét, Klebelsbergtelep, Kecskés és Szentmihály...

Csatorna igen, felüljáró nem

Szeged választói kerületeinek bemutatására vállalkozó sorozatunkban

legutóbb Alsóvárosra jártunk. Most még messzebb „utazunk” a Széchenyi tértől – Gyálarét, Klebelsbergtelep, Kecskés és Szentmihály gondjairól faggatjuk Papp Zoltánt, aki immár több mint tíz éve a körzet városközi képviselője.

Ha valaki rátekint Szeged városközi térképére, gyorsan észreveszi – a választói körzetek rajzolataiból egészen furcsa ábrák sorakoznak egymás mellett. Nem véletlenül. Ugyanis amíg az egyik terület mérete a valóságban alig néhány hektár, találtatik olyan választói kerület, amely a Szeged melletti tanyáktól egészen a Mars térig húzódik. „Önkormányzatföldrajzilag” a 15-ös körzet sincs híján a sajátosságoknak. Ebben a egyetlen mini-régióban éppen négy kisebb település fér el. A gyálaréti mellett a klebelsbergtelepek, a szentmihályiak és a kecskésiek is Papp Zoltán városközi képviselőhöz fordulnak panaszokkal.

Falu és lakópark

– Az egyes területek sajátosságaiból adódóan különböző problémák fogalmazódnak meg körzetemben – hívott meg egy rövidke helyismereti órara Papp szenátor a minap. Elmondta: Gyálarét választói kerületének legfőbb problémája az elmaradottság, ahol alig több mint ezer ember él, szinte baráti közösségben. Ebben a városszáli „községben” panaszkodhatnak leginkább az emberek a beruházások elmaradása miatt, hiszen a csatornázás még el sem kezdődött, aszfaltos út sem túl sok fut a házak között. A közel 3 ezer lakosú Klebelsbergtelep már egy komfortosabb település, ahol kiépült a közműhálózat nagy része, s olyan csinos utcákban laknak a szép házak tulajdonosai, amilyeneket a luxuslakóparkként emlegetett budai körzetekben is csak keveset találunk.

– Persze a panasz szó azért szerepel még a klebelsbergtelepek szótárában – leginkább a Holt-Tisza rehabilitációját sürgetik, s azt is szeretnék elérni, hogy végre épüljön már egy olyan vasúti átjáró a Szeged központjába vezető úton, amin biztonságosan lehet átkelhetni a kerékpárosok és a gyalogosok is – idézte az itt élőket folytatott beszélgetésekből Papp Zoltán.

Vasúti átjáró a Szabadkai úton. Ugyan ki áldozna felüljáróra, amikor majdcsak Szegedre ér már az autószerda? (Fotó: Gyenes Kálmán)

– Szentmihály kétarcú, több mint kétezer lakosú városrész. Történelmi központjában még nem egy épület a századelőt idézi, míg az új osztásban egynemelyik otthon inkább emlékeztet már palotára, mint családi házra. De lehet bármilyen szépen fejlődő is ez a körzet, a csatornázás elvezetése még nem megoldott, és néhány utcában még lenne min dolgozniuk az útépitőknek – foglalta össze a szentmihályi problémákat Papp képviselő. Kecskés helyzetét pedig így jellemezte:

– Egyre több szilárd burkolatú út és csatorna, összességében magán- és társasház, ám az itt élők szinte minden nap emlégetik: a Szabadkai út hatalmas forgalma miatt igazán megérdemelne már Kecskés egy korszerű vasúti átjárót.

Égig érő telekárak

Beszélgetésünk során máris elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amikor oly könnyű

lenne leltározni a hiányosságokat. Mert hát nincs is annál könnyebb feladat, mint arról diskurálni, mégis mi kellene még a teljes összkomforthoz? Ám csak nem bírtam megállni, hogy ne említsek egy csöppet sem elhanyagolható ténytet – hiányozhat csatorna, aszfalt, közvilágítás, lehet szűk, vagy éppenséggel túlterhelt a vasúti átjáró, a 15-ös körzet négy városrészében az ingatlanárak már a felhőket karcolják. Vagyis a szegediek, az összes gond ellenére, igencsak nagy hevével szeretnének e kerület „falvaiba” költözni.

– Nem véletlenül... – mosolygott Papp szenátor. – Ugyanis a 15-ös körzet arcuklata, hanem is egyik évről a másikra, de az elmúlt esztendőben alaposan átforgalmazódott. Úgy is fogalmazhatnánk: infrastrukturális szempontból sokkal jobban hasonlít már ez a vidék Szeged belső körzeteihez. A csatornázási munkák, mint az szóba került már, csupán Gyálarétben nem kezdődtek el, míg Szentmihályon – köszönhetően a kakukku világbajnokságot megelőző Maty-éri nagyberuházásnak – már szinte minden lakó tudja, mennyivel értékesebb egy porta, ha csatornázott az utca. E fontos közművel Kecskés ingatlanjainak 60 százaléka is rendelkezik, míg Klebelsbergtelepen csupán már néhány utcá-

ba várják már a csatornaépítőket. Ha pedig az úthálózatot nézzük – Szentmihályon még valóban túl sok a sáros utca, de a körzet másik három településén az útburkolatok nagy része szilárd. Bár hozzáteszem, ezek közül sok utat csak kohósallakkal, s nem aszfalttal erősítettek meg. Ma már az sem okozhat gondot, ha valaki új telefonvonalhoz szeretne jutni, míg a kábeltelevíziós hálózat előnyeiket egyedül Gyálarét nem élvezhetik a lakók. Ott viszont elkészült Szeged első hulladékudvara, ami a sokat, és joggal bíralt személtel helyén épült – sorolta az eredményeket Papp Zoltán. Majd következtek tervek...

Sár helyén kohósallak

– A városvezetés legfontosabb célja, hogy Szeged minden utcája csatornázott legyen. Ez természetesen érvényes a 15-ös körzetre is. Ezért aztán az elkövetkező években nagy lendülettel folytatódik a csatornaépítés, amit a frissen csatornázott utcákban útépités követ majd. Reményeink szerint 2002 végére már minden, 15-ös körzetben lévő utca csatornázott lesz, s nem sokkal később, ha nem is aszfalt, de kohósallak borítja az utakat. Megújul a közvilágítás is – a Démással kötött együttműködési meg-

állapodás keretében kicserélik az elavult fénycsőket nagyobb világosságot adó, energiatakarékosabb lámpákra, s új kandeláberek is magashoznak majd a körzet utcáiban. Tovább folytatódik a játszóterépités, s nagy gondot fordítunk arra, hogy a kertvárosi központok még szebbek legyenek. Nemsokára megépül a Szentmihályi Kecskés-teleppel összekötő kerékpárút, míg Szentmihályon az idők klubja fogad hamarosan vendégeket. S hogy ki ne felejtsem: Szentmihályon az őszi betakarítás idejére átadják az új hulladékudvart – sorolta a várható beruházásokat Papp képviselő.

– De azt sem hallgathatom el – tette hozzá –, hogy a Holt-Tisza rehabilitációjára még mindig nincs elegendő pénz, mint ahogy a vasúti átjárók rekonstrukciója sem szerepel a közeljövőben megvalósításra váró tervek között. Sőt a kecskési vasúti átkelő esetében azt kell mondanom: nem is látok reményt az építkezésre, mivel nincs az a beruházó, aki most költené százmilliókat egy szegedi vasúti felüljáróra, amikor egy-két éven belül az M5-ös autószerda a forgalom nagy részét elvezeti majd a város mellett – mondta beszélgetésünk végén Papp Zoltán, a szegedi 15-ös választói körzet képviselője.

Bátyi Zoltán

Egészséges táplálkozás cukorbetegeknek

Bosnyákovits Tünde, a Nemzeti Egészségfejlesztési Intézet Dél-alföldi Régió vezetője nyitja meg március 1-jén, csütörtökön délután 4 órakor. Az előadásokat ismert szakemberek tartják, s az érdeklődők az alábbi témákról hallhatnak majd ismertetőt. Dr. Regényi Jakab: Cukorbetegség a harmadik évezredben. A „halálos négyes” (elhízás, cukor-

baj, hiperkoleszterinémia, magas vérnyomás). Megelőzés, szűrés. Szabó Sándorné, dietetikus: Az egészséges táplálkozás. Tévhitek, hibák a diabétesz diétában. Daróczi Andrásné, dietetikus: Élelmi rostok és élettani hatásuk. Szerepük az anyagcsere szabályozásában. Hiányuk? Dr. Lengyel Csaba: A magas vérszír szint (koleszterin, triglicerid) kapcsola-

lata a cukorbetegséggel, az asztérioszlerózzissal. Kezelési lehetőségei. Dr. Holzinger Gábor: Az elhízás mint kockázati tényező. Fogykúra (a testmozgás szerepe). Dr. Holzinger Gábor: Az étrend és az antidiabetikus kezelés összehangolása. Dr. Szabó Mátyás: Szív-, magas vérnyomás-, vesebetegségben szenvedők táplálkozása (folyadék, só, kálium, mag-

nézium stb. bevitel). Dr. Durszt Ferenc: A mértékletes alkohol fogyasztás hatása az anyagcsere, a szervek (szív, nyelöcső, gyomor, hasnyálmirigy, máj, idegrendszer stb.).

Minden alkalommal gyakorlati foglalkozásokat is tartanak, mégpedig vércukor-, vizelet-, vérnyomás-, koleszterin mérést és életmódi tanácsadást, értőrtőrt és hasonló hasznos tudnivalókkal kapcsolatos gyakorlatokat.